

עמ"י 14839/10/21 - אריה ליפו נגד משטרת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים

בפני כבוד השופט אריה רומנוב

עמ"י 14839-10-21

בעניין: אריה ליפו

המבקש

נגד

משטרת ישראל

המשיבה

ב"כ המבקש: עו"ד אביעד ויסולי

ב"כ המשיבה: רפ"ק יורם סגל

החלטה

1. ביום 8.10.21 ניתנה על ידי מותב זה החלטה שבה התקבל ערר שהמשיבה הגישה נגד החלטת בית משפט השלום בירושלים בעניינו של המבקש. ביום 10.10.21 המבקש הגיש את הבקשה שלפניי הנושאת את הכותרת "בקשה לפסלות שופט ולביטול החלטה שניתנה בחריגה מסמכות חוקית". הואיל והבקשה כוללת טענות בדבר אופן ניהול ההליך, אתאר, גם אם במידה מסוימת של הרחבה, את השתלשלות העניינים הנוגעת להליך זה.

השתלשלות העניינים

2. המבקש ביקר ביום 26.9.21 בהר הבית. המשיבה סברה כי המבקש הפר את כללי הביקור החלים במקום ולא נשמע להוראות השוטרים שאבטחו את הביקור. בעקבות כך, המבקש עוכב ונחקר בחשד לביצוע עבירה של התנהגות פסולה במקום ציבורי, לפי סעיף 216(4) לחוק העונשין, תשל"ז-1977. בסיום חקירתו המבקש הורחק בהוראת קצין משטרה מהר הבית וממבואותיו, למשך 15 ימים.

3. ביום 3.10.21 המבקש הגיש לבית משפט השלום בירושלים ערר על החלטת קצין המשטרה

להרחיקו. ביום 5.10.21 בית משפט השלום (כב' השופטת ב' יהלום) קיים דיון בערר במעמד הצדדים. בתום הדיון התיק נדחה לעיון ולמתן החלטה. בשעת ערב מאוחרת באותו יום בית המשפט נתן את החלטתו. השורה התחתונה של החלטת בית המשפט הייתה, שבית המשפט קיבל את הערר שהמבקש הגיש במוכן זה שקבע, כי הרחקתו של המבקש מהר הבית וממבואותיו תסתיים ביום 6.10.21 בחצות.

4. בית משפט השלום נתן את החלטתו ביום 5.10.21 בשעה 22:30. דבר מתן ההחלטה נודע לב"כ המבקש דאז, עו"ד משה פולסקי, באמצעות האפליקציה של שירותי נט-המשפט, בסמוך לאחר שההחלטה ניתנה. לדברי המשיבה, ההחלטה הגיעה אליה, באמצעות הפקסימיליה, בשעות הבוקר או הצהריים של יום 6.10.21.

5. לדברי המשיבה, לאחר שהיא התייעצה ושקלה בדבר, היא החליטה להגיש ערר על החלטת בית משפט השלום.

6. הערר של המשיבה הוגש ביום 6.10.21 בסביבות השעה 21:30. המשיבה ביקשה בערר שבית המשפט יקבע דיון דחוף בערר, ויעכב את החלטת בית משפט השלום עד לקבלת החלטה בערר.

7. דבר הגשת הערר והערר עצמו נמסרו לי על ידי המזכירות בעת שהייתי בביתי. בשעה 22:21 נתתי החלטה טלפונית. בהחלטתי קבעתי, כי הערר יידון ביום 7.10.21 בשעה 08:15. בנוסף קבעתי בהחלטתי, כי לא מצאתי להורות על עיכוב ביצוע החלטת בית משפט השלום.

8. לדיון שנקבע ליום 7.10.21 בשעה 08:15 התייצבו נציג המשיבה, רפ"ק סגל, ובא כוחו דאז של המבקש, עו"ד משה פולסקי. בפתיח הדיון עו"ד פולסקי הודיע, כי המבקש מתגורר ברעננה ואין באפשרותו להגיע לדיון. הוא ביקש לדחות את הדיון בערר על מנת שהמבקש יוכל ליטול בו חלק. בית המשפט הודיע לעו"ד פולסקי כי הוא מוכן לדחות את הדיון לשעות אחר הצהריים, ואולם במקרה כזה בית המשפט יורה על עיכוב ביצוע החלטת בית משפט השלום עד לדיון שיתקיים בשעות אחר הצהריים. מבין שתי הברירות שהועמדו לפניו, עו"ד פולסקי בחר לקיים את הדיון בשעות הבוקר, ללא נוכחות המבקש.

9. ואכן, בית המשפט קיים דיון בערר במעמד ב"כ המשיבה ובמעמד עו"ד פולסקי. לא למותר לציין, כי עו"ד פולסקי היה זה שייצג את המבקש בהליך שהתקיים בבית משפט השלום. בתום הדיון בית המשפט הודיע לצדדים כי החלטתו תישלח לצדדים, תוך שהורה על עיכוב ביצוע החלטת בית משפט השלום עד למתן החלטה בערר. יצוין, כי עבור בית המשפט היה זה יום תורנות עמוס שהסתיים באולם בסמוך לשעה 21:00.

10. לאחר הדיון שהתקיים בבוקרו של אותו יום, הוגשה מטעם המבקש בקשה הנושאת את הכותרת "בקשה בהולה לקיום דיון נוסף בערר והודעה לבית המשפט". על הבקשה חתום עו"ד אביעד ויסולי. בבקשה שהוגשה נטען, כי המבקש סבור שקופחה זכותו להשתתף בדיון, וכי נמנעה ממנו האפשרות להציג את טענותיו ואת ראיותיו. המבקש ביקש לקבוע ישיבה נוספת לדיון בערר, והוא טען כי הואיל

וביצוע החלטת בית משפט קמא עוכב, אין סיבה שלא להיענות לבקשתו.

11. בנוסף נטען בבקשה שהוגשה על ידי עו"ד ויסולי, כי למבקש אין כוונה להגיע להר הבית או למבואותיו עד ליום 11.10.21 כולל, היינו עד לתום מועד ההרחקה שנקבע על ידי קצין המשטרה. לדבריו, משאלו פני הדברים, הדיון בערר הפך להיות תיאורטי. לנוכח הפסיקה שלפיה ככלל בתי המשפט אינם נוהגים לקיים דיונים בעניינים תיאורטיים, בית המשפט התבקש לשקול את מחיקת הערר.
12. בהחלטה שניתנה על ידי ביקשתי את תגובת המשיבה. בתגובה שהגישה המשיבה מסרה כי היא מתנגדת לקיום דיון נוסף בערר. לדבריה, לב"כ המבקש ניתנה אפשרות לקיים את הדיון במועד מאוחר יותר בנוכחות המבקש, ולבקשתו הדיון התקיים במועד המקורי שנקבע. המשיבה טענה, כי במהלך הדיון ב"כ המבקש שטח את טענותיו בצורה מפורטת לפני בית המשפט. משכך, אין לדעתה מקום לקבוע ישיבה נוספת.
13. אשר להצעה למחיקת הערר, המשיבה הודיעה כי לנוכח הצהרת המבקש שאין בכוונתו להגיע להר הבית עד לתום מועד ההרחקה שנקבע על ידי קצין המשטרה, יש לקבל את הערר ולבטל את החלטת בית משפט קמא, ולא למחוק את הערר (סעיף 6 לתגובת המשיבה).
14. לנוכח תגובת המשיבה, ניתנה על ידי החלטה שבה ביקשתי את עמדת המבקש ביחס לעמדת המשיבה, כי לנוכח הצהרתו הנזכרת של המבקש יש לסיים את ההליך בדרך של קבלת הערר וביטול החלטת בית משפט קמא, ולא בדרך של מחיקה.
15. ביני לביני, ביום 7.10.21 בשעה 21:50 הוגשה על ידי עו"ד פולסקי בקשה לשחרר אותו מייצוג. לדבריו, ה"בקשה בהולה לקיום דיון נוסף בערר והודעה לבית המשפט" הוגשה ללא אישורו וללא ידיעתו.
16. ביום 8.10.21 - יום שישי בשבוע - בשעה 08:24 ניתנה על ידי החלטה שבה קבעתי, כי בשלב זה אינני רואה מקום להידרש לשאלת הייצוג של המבקש. קבעתי, כי "הואיל ואתמול הוגשה בקשה מטעם המשיב באמצעות עו"ד ויסולי, המזכירות מתבקשת לצרף את עו"ד ויסולי לרשימת המייצגים ולפתוח את התיק לעיונו במערכת נט המשפט". בנוסף קבעתי, כי על עו"ד ויסולי להתייחס "עוד היום" לעמדת המשיבה, כי לנוכח הצהרתו הנזכרת של המבקש יש לסיים את ההליך בדרך של קבלת הערר וביטול החלטת בית משפט קמא, ולא בדרך של מחיקה.
17. בהחלטה שניתנה על ידי ביקשתי מהמזכירות לשלוח בדחיפות העתק מההחלטה למשיבה, לעו"ד פולסקי, ולעו"ד ויסולי. כמו כן ביקשתי כי המזכירות תוודא את קבלת ההחלטה.
18. ואכן, מדברי עו"ד ויסולי עולה, כי מזכירה ממזכירות בית המשפט התקשרה אליו בשעה 09:18 והקריאה לו את ההחלטה (סעיף 15 לבקשת הפסילה).

19. כזכור, בהחלטה שניתנה על ידי ביום שישי בבוקר ביקשתי שעו"ד ויסולי ימסור את התייחסותו לעמדת המשיבה "עוד היום". כל שעו"ד ויסולי התבקש לעשות הוא, להודיע האם עמדת המשיבה בדבר סיום ההליך בדרך של קבלת הערר וביטול החלטת בית משפט השלום מקובלת עליו. משמעות הדברים הייתה, שאם עו"ד ויסולי ישיב על כך בחיוב - ההליך יסתיים בדרך המוצעת על ידי המשיבה מבלי שבית המשפט יצטרך לתת החלטה לגופו של הערר. ואם לא - בית המשפט ייתן החלטה לגופו של עניין.
20. בית המשפט המתין לקבלת עמדתו של עו"ד ויסולי. משזו לא נמסרה, והואיל והשבת עמדה בפתח, בית המשפט נתן את החלטתו בשעה 16:10 (השבת נכנסה בירושלים בשעה 17:39). בשל הטעמים שעליהם עמדתי בהחלטתי, ואשר אין צורך לפרטם כאן, קיבלתי את ערר המשיבה והחזרתי על כנה את החלטת קצין המשטרה.
21. לבקשת בית המשפט, בסמוך לאחר מתן ההחלטה המזכירה הראשית של בית המשפט הודיעה למשיבה ולעו"ד פולסקי בטלפון על דבר מתן ההחלטה. לדברי המזכירה הראשית, היא התקשרה גם לעו"ד ויסולי, ואולם הוא לא היה זמין.
22. בסעיף 15 להחלטה שניתנה על ידי התייחסתי לבקשת המבקש לקיים ישיבה נוספת לשם דיון בערר. וכך קבעתי:
- "לא ראיתי מקום לקבוע ישיבה נוספת. כאמור, בית המשפט היה מוכן לדחות את הדיון לשעות אחר הצהריים על מנת שהמשיב יוכל להתייצב לדיון, תוך עיכוב ביצוע החלטתו של בית משפט קמא במספר שעות. ב"כ המשיב סבר שאין מקום לעכב את החלטת בית משפט קמא, והוא בחר לקיים את הדיון בשעות הבוקר. ואכן, במהלך הדיון הוא העלה את טענותיו בהרחבה.
23. בשעה 17:16 - היינו 23 דקות לפני כניסת השבת - עו"ד ויסולי הגיש מסמך הנושא את הכותרת "בקשה לדחיית הערר על הסף; בקשה לביטול "עיכוב ביצוע" מחמת העדר סמכות עניינית; תשובת המשיב לתגובת העוררת". במסמך זה המבקש הודיע כי הוא אינו מקבל את עמדת המשיבה בדבר אופן סיום ההליך, והוא טען כי יש לדחות את הערר שהמשיבה הגישה. המבקש לא הסתפק במתן הודעה בעניין זה, אלא הוא העלה טענות לגופו של עניין, ובהן הטענה שרפ"ק סגל לא היה מוסמך להגיש את הערר בשמה של המשיבה ולייצג אותה בערר; כן הועלתה טענה, כי בתום הדיון שהתקיים לפניו בבוקר יום חמישי, בית המשפט לא היה מוסמך להורות על עיכוב ביצוע החלטת בית משפט השלום עד למתן החלטה, שכן תקופת ההרחקה שנקבעה על ידי בית משפט השלום כבר חלפה בחצות הלילה.
24. כאמור, בקשה זו הוגשה לאחר שבית המשפט כבר נתן את החלטתו, ובכך בית המשפט סיים את מלאכתו. ביום 10.10.21 (יום ראשון) המבקש הגיש את הבקשה שלפניי. המשיבה מסרה את תשובתה לבקשה, והמבקש מסר את תגובתו לתשובה.

טענות המבקש - דיון והכרעה

25. המבקש טוען, כי התנהלותו הדיונית והמהותית של מותב זה בהליך קיפחה את זכויותיו. לטענת המבקש, התנהלותו של המותב מצביעה על הלך רוחו של בית המשפט ועל משוא פנים דיוני ומהותי של בית המשפט נגד המבקש ובעד המשיבה.
26. לטענת המבקש, ניתן ללמוד על הלך רוח זה ממספר עניינים: לטענת המבקש, לנוכח הוראת סעיף 53(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996, רפ"ק סגל לא היה מוסמך להגיש את הערר ולטעון בשם המשיבה, שכן אין הוא "תובע" כאמור בסעיף זה; נטען על ידי המבקש, כי בית המשפט קבע דיון בערר מבלי שהודעת הערר הומצאה למבקש; כי בית המשפט כפה על ב"כ המבקש, תוך הפעלת לחץ פסול לפי הטענה, לדון בערר ללא נוכחות המבקש; כי בתום הדיון בית המשפט הורה על עיכוב ביצוע החלטת בית משפט השלום, למרות שלטענת המבקש לבית המשפט לא הייתה סמכות לעשות זאת; כי בית המשפט דחה את בקשת המבקש לקיים דיון נוסף שבו הוא יציג טיעונים וראיות נוספות; כי בית המשפט לא נתן למבקש אפשרות להתייחס לעמדת המשיבה בטרם נתן את החלטתו בערר; כי בית המשפט לא נתן החלטה בבקשת המבקש לדחייה על הסף; וכי בית המשפט נתן החלטה בערר למרות שלטענת המבקש העניין כבר הפך להיות תיאורטי.
27. בנוסף מפנה המבקש בבקשתו להחלטה של מותב זה שניתנה ביום 4.12.14 בעמ"ת 49021-11-14 **יהודה גליק נ. מדינת ישראל**. בהחלטה זו בית המשפט דחה ערר שהוגש על החלטת בית משפט השלום בירושלים, שהורה על הרחקת הנאשם שם, ח"כ לשעבר יהודה גליק, מהר הבית עד לתום ההליכים הפליליים שהתנהלו נגדו באותה עת. לדברי המבקש, בסופו של יום, לאחר הרחקה של שנתיים, מר גליק זוכה מהעבירה שבה הואשם, לאחר שהמדינה ביטלה את כתב האישום כשהתברר לה שהעדויות נגד מר גליק היו עדויות שקר מובהקות.
28. דין בקשת הפסילה להידחות. מותב זה לא נהג במבקש במשוא פנים, ודומה כי העובדה שבקשת הפסילה הוגשה רק לאחר שבית המשפט נתן את החלטתו תומכת בקביעה זו.
29. כזכור, אף שהמשיבה התייצבה בבית המשפט בשעת ערב מאוחרת והגישה ערר דחוף הכולל בקשה כי בית המשפט יורה על עיכוב ביצוע החלטת בית משפט השלום עד למתן החלטה בערר, בית המשפט דחה את בקשתה וקבע את הדיון לבוקר שלמחרת.
30. המבקש טוען, כי הודעת הערר לא נמסרה לו, ואולם אין חולק על כך שהמשיבה מסרה את הודעת הערר לבא כוחו דאז, עו"ד פולסקי. כותבת המשיבה בתשובתה לבקשה: "הודעת הערר הומצאה לב"כ המשיב, עו"ד פולסקי, תוך יצירת קשר טלפוני עמו על מנת לוודא קבלה. עו"ד פולסקי התייצב לדיון, כפי שנקבע" (סעיף 6(ג) לתשובה).
31. אשר לטענה שרפ"ק סגל לא היה מוסמך להגיש את הערר ולטעון בשם המשיבה, רפ"ק סגל מסר בתשובת המשיבה, כי "הח"מ מוסמך לנהל את ההליכים כדין מכוח הסמכת מפכ"ל" (סעיף 6(ג))

(לתשובה). תשובה זו אינה מניחה את דעת המבקש, ואולם לא זה הזמן ולא זה המקום לדון ולהכריע בה. הטענה לא נטענה על ידי המבקש במעמד הדיון, ופשיטא שאין בכוחה לבסס טענת פסלות.

32. כפי שצוין, בפתח הדיון שהתקיים ביום 7.10.21 בבוקר, בית המשפט היה מוכן לדחות את שעת הדיון על מנת שהמבקש ייטול חלק בדיון, בכפוף לעיכוב ביצוע החלטת בית משפט קמא. ב"כ העורר דאז בחר לקיים את הדיון בהעדרו של המבקש, וכך אכן היה. כפי שצוין, עו"ד פולסקי הוא זה שייצג את המבקש בהליך שהתקיים בבית משפט קמא, כך שהדעת נותנת שהוא בקיא בנסיבות המקרה.

33. אשר לשאלת סמכותו של בית משפט לעכב בתום הדיון את ביצוע החלטת בית משפט השלום - מדובר בשאלה משפטית שלא התלבנה כנדרש. משכך, אינני רואה מקום להכריע בה. בין כך ובין אחרת, משעה שבית המשפט נתן החלטה לגוף הערר, בגדרה הוחלט להשיב על כנה את החלטת קצין המשטרה, לשאלת סמכותו של בית המשפט להורות ב"החלטת ביניים" על עיכוב הביצוע עד למתן ההחלטה לגוף הערר, אין עוד משמעות מעשית.

34. ומכאן למהלך הדברים ביום שישי. בסעיף 16 לבקשה שלפני עו"ד ויסולי טוען, כי בשיחה שהוא קיים עם מזכירת בית המשפט ביום שישי בבוקר, הוא ביקש מהמזכירה להודיע למותב זה "כי התגובה תימסר קרוב לכניסת השבת עקב התחייבויות קודמות שלו". בבדיקה שבית המשפט עשה עם המזכירה לנוכח דברי עו"ד ויסולי, היא הכחישה דברים אלה. יש לציין, כי בית המשפט שוחח עם המזכירה ביום שישי לאחר שיחתה עם עו"ד ויסולי, כדי לוודא שהיא אכן מסרה לצדדים את ההחלטה שניתנה בבוקרו של אותו יום. המזכירה לא אמרה לבית המשפט דבר על כך שעו"ד ויסולי ביקש ממנה להודיע לבית המשפט שתגובתו תימסר קרוב לכניסת השבת עקב התחייבויות קודמות שלו.

35. אשר לטענה כי בית המשפט נתן את החלטתו בטרם עו"ד ויסולי מסר את תגובתו - אזכיר כי כל שעו"ד ויסולי התבקש לעשות הוא, להודיע האם עמדת המשיבה בדבר אופן סיום ההליך (קבלת הערר) מקובלת עליו. הדבר אינו מצריך עמל רב, ועל פני הדברים ניתן היה לעשות זאת גם אם לעו"ד ויסולי היו התחייבויות קודמות. כפי שצוין, בית המשפט המתין לקבלת תגובת עו"ד ויסולי, ומשזו לא הגיעה בית המשפט נתן את החלטתו בשעה 16:10. ספק רב אם ראוי היה להגיש את תגובת המבקש, אשר כללה השלמת טיעון שלא התבקשה ולא אושרה, 23 דקות בלבד לפני כניסת השבת. המשיבה הגישה לבית המשפט ערר דחוף, ובהעדר הסכמה בין הצדדים בדבר אופן סיום ההליך - מחיקה, דחיה או קבלת הערר - בית המשפט לא היה יכול לפטור את עצמו ממתן החלטה בערר שהוגש.

36. המבקש הפנה בטיעונו להחלטה שבית משפט זה נתן לפני קרוב ל-7 שנים בעניין אחר הנוגע לביקורי יהודים בהר הבית. בית המשפט מתקשה להבין כיצד החלטה זו יכולה לבסס טענת פסלות.

37. הנובע מכל האמור הוא, שדין בקשת הפסילה להידחות.

38. בצד בקשת הפסילה המבקש עותר לכך שבית המשפט יבטל את החלטתו מיום 8.10.21 "מחמת העדר סמכות חוקית לדון בערר זה ומאחר ולא ניתן למשיב זכות הטיעון בערר זה כדן, אף אם היה

הערר מוגש כחוק (ואין הדבר כך)... (סעיף 2 לבקשה). הטעמים שעליהם עמדתי לעניין בקשת הפסילה יפים גם לעניין הבקשה לביטול ההחלטה. לא מצאתי אפוא כל עילה לביטול ההחלטה.

סוף דבר

39. בשל הטעמים עליהם עמדתי, אני מחליט לדחות את הבקשה על שני חלקיה.

40. המזכירות תשלח לצדדים העתק מהחלטה זו, ותוודא קבלתה על ידם.

ניתנה היום, ו' חשוון תשפ"ב, 12 אוקטובר 2021, בהעדר הצדדים.